

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2908

гр. София, 05.06.2025 г.

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД, 2-РО ГО 3-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети май през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Камелия Маринова

Членове: Веселка Марева
Диана Коледжикова

като разгледа докладваното от Диана Коледжикова Касационно гражданско дело № 20248002104768 по описа за 2024 година

Производство по чл. 288 ГПК.

Образувано е по касационна жалба вх. № 99155 от 16.09.2024 г., подадена от името на „БТВ Медия Груп“ ЕАД, гр.София чрез юк.М. Б. - Г., срещу частта от решение № 4717 от 07.08.2024 г. по в.гр.д. № 3822/2022 г. по описа на Софийски градски съд, с която е потвърдено първоинстанционното решение за осъждане на касатора да заплати на С. Е. М. сумата 1500 лева за обезщетение на неимуществени вреди.

В касационната жалба се излагат съображения за неправилност и необоснованост на обжалваното решение - основание по чл. 281, т. 3 ГПК. Моли се решението да бъде отменено и искът да се отхвърли.

В изложението по чл. 284, ал.1, т.3 ГПК касаторът се позовава на очевидна неправилност поради присъждането на обезщетение за неволна „грешка на езика“. В приложното поле на чл.280, ал.1, т.1 и т.3 ГПК са формулирани материално-правни въпроси:

1. Дали изводът на съда, че поведението на журналиста не съответства на задължението за полагане на дължима грижа, обосновава липса на случайно събитие?
2. Дали последващото поведение след настъпване на случайното събитие е основание за определянето на събитието като случайно? По тези въпроси се твърди противоречие с решение № 204 от 10.03.2010 г. по гр.д. № 4284/2008 г. на ВКС, VI г.о. Твърди се също, че въпросите са от значение за точното прилагане на закона и за развитието на правото.

Ответникът по касация С. М. оспорва жалбата и излага съображения за липса на основания за допускане на касационно обжалване.

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена е в срок, от надлежна страна,

срещу решение на въззивен съд по гражданско дело, което е достъпно за касационен контрол.

За да се произнесе по основанията за допускане на касационно обжалване, Върховният касационен съд, състав на Второ гражданско отделение съобрази следното:

Съдът е бил сезиран с осъдителен иск с правно основание чл.49 вр. чл.45 ЗЗД за обезщетяване на неимуществени вреди от непозволено увреждане чрез медийно разгласяване на клевети по отношение на ищеца. Прието е, че ответникът е собственик на телевизия „БТВ“, от чиято централна емисия „Новини“ е излъчен репортаж относно ищеца, в който се твърдяло, че във връзка със среднощен побой с негово участие на ищеца е било повдигнато обвинение в предумишлено убийство. Впоследствие на неустановена дата е извършена корекция на звуковия поток на видеоматериала, след която вместо „Предумишлено убийство“ се чува, че обвинението на ищеца е за „закана за убийство“. Съобразено е, че ответникът не е установил на ищеца да е било повдигнато обвинение в предумишлено убийство, поради което е направен извод за разпространяване на неистински твърдения по смисъла на чл.142, ал.2 НК; не е посочен източник на тази информация и не е доказано да е била проведена добросъвестна журналистическа проверка. Съдът посочил, че информацията за обвинение на ищеца в предумишлено убийство не съставлява „грешка на езика“, която има случаен характер. Изложил съображения защо не приема защитната теза на ответника за случайно събитие, изключващо вината.

При тези данни касационният съд намира, че не са налице предпоставките за допускане на въззивното решение до касационен контрол.

Поставеният от касатора първи въпрос не е решаващ за извода на съда, че презумпцията за вина на журналиста не е оборена. Това е така, защото съдът е посочил, че липсва случайно събитие, защото грешката на журналиста е могла да бъде избегната при полагане на дължимата грижа. С тези доводи е направен извод, че липсва случайно събитие.

Освен това въпросът е разрешен в съответствие, а не в противоречие с цитираната практика, в която е посочено, че дори и при наличие на случайно събитие отговорността на възложителя не е изключена, ако то се предхожда от виновно поведение на служителя в причинна връзка с настъпването на вредата.

Вторият въпрос не осъществява общата предпоставка за допускане до касационно обжалване, тъй като не съответства на мотивите на въззивния съд, който не е приемал наличие на случайно събитие, а изрично е развил съображение, че не е налице такава.

По тези съображения и предвид задължителните указания, дадени в Тълкувателно решение № 1/2010 г. по тълкувателно дело № 1/2009 г. на ОСГТК на ВКС, че посоченият от касатора материалноправен или процесуалноправен въпрос от значение за изхода по конкретното дело, като общо основание за допускане на въззивното решение до касационен контрол определя рамките, в които Върховният касационен съд е длъжен да селектира касационните жалби, настоящият състав намира, че касационно обжалване не следва да се допуска.

Водим от горното, Върховния касационен съд, състав на второ гражданско отделение

О П Р Е Д Е Л И :

НЕ ДОПУСКА касационно обжалване на решение № 4717 от 07.08.2024 г. по в.гр.д. № 3822/2022 г. по описа на Софийски градски съд в обжалваната му част.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____